HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

12 decembrie 2014*

„Dumping — Importuri de transpalete manuale și componente de bază ale acestora originare din China — Reexaminare — Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Dreptul la apărare — Eroare de fapt — Eroare vădită de apreciere — Obligația de motivare”

În cauza T-643/11,

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd, cu sediul în Suzhou (China),

Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG, cu sediul în Roding (Germania),

reprezentate de K. Neuhaus, de H.-J. Freund și B. Ecker, avocați,

reclamante,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat inițial de G. Berrisch și de A. Polcyn și ulterior de A. Polcyn și de D. Geradin, avocați,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland, de M. França și de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1008/2011 al Consiliului din 10 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de transpalete manuale și componente de bază ale acestora originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de transpalete manuale și componente de bază ale acestora expediate din Thailanda, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din Thailanda sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO L 268, p. 1), în măsura în care acest regulament le afectează pe reclamante,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul M. Prek, președinte, doamna I. Labucka și domnul V. Kreuschitz (raportor), judecători,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 februarie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre [1]

Istoricul cauzei *[omissis]*

Procedura și concluziile părților *[omissis]*

În drept

1.1. *Cu privire la admisibilitate [omissis]*

2.2. *Cu privire la fond*

35 În prezenta cauză, reclamantele invocă trei motive. În cadrul unui prim motiv, reclamantele apreciază că dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul de a fi ascultate le-au fost încălcate. În cadrul unui al doilea motiv, acestea apreciază că în considerentele (58) și (60) ale regulamentului atacat au fost săvârșite de către Consiliu anumite erori de fapt. În sfârșit, în cadrul unui al treilea motiv, reclamantele apreciază că considerațiile potrivit cărora ar exista un prejudiciu și o legătură de cauzalitate între importurile despre care se pretinde că fac obiectul unui dumping și probabilitatea unei continuări a prejudiciului dacă măsurile antidumping ar fi abrogate se întemeiază pe mai multe erori vădite de apreciere.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantelor

36 Reclamantele apreciază, în esență, că dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul de a fi ascultate le-au fost încălcate pentru motivul că evaluarea prejudiciului pentru perioada cuprinsă între anul 2007 și anul 2009 pe care au prezentat-o în scrisoarea din 25 iulie 2011 ar fi fost ignorată în mod arbitrar de Consiliu. Această ignorare ar fi demonstrată de faptul că, în considerentul (60) al regulamentului atacat, se arată, potrivit reclamantelor în mod greșit, că acestea au examinat evoluția prejudiciului pentru perioada cuprinsă între anul 2009 și PAR. În opinia reclamantelor, dreptul lor de a-și face cunoscut punctul de vedere nu se poate limita la un simplu drept de a avea ocazia să formuleze observații, ci ar impune Consiliului să țină seama integral de tezele pe care le-au susținut în scrisoarea din 25 iulie 2011. În consecință, omiterea de către Consiliu a examinării scrisorii menționate ar încălca nu numai dreptul lor la un proces echitabil, ci și articolul 11 alineatul (2) al treilea paragraf din regulamentul de bază.

37 Consiliul contestă că ar fi încălcat drepturile procedurale ale reclamantelor sau articolul 11 alineatul (2) al treilea paragraf din regulamentul de bază.

38 În ceea ce privește faptul că reclamantele invocă o încălcare a dreptului lor la apărare și a dreptului de a fi ascultate, trebuie amintit că respectarea dreptului la apărare constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii, din care dreptul de a fi ascultat face parte integrantă (a se vedea în acest sens

1 — Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

Hotărârea din 12 februarie 1992, Țările de Jos și alții/Comisia, C-48/90 și C-66/90, Rec., EU:C:1992:63, punctul 44, Hotărârea din 29 iunie 1994, Fiskano/Comisia, C-135/92, Rec., EU:C:1994:267, punctul 39, Hotărârea din 24 octombrie 1996, Comisia/Lisrestal și alții, C-32/95 P, Rec., EU:C:1996:402, punctul 21, Hotărârea din 22 noiembrie 2012, M., C-277/11, Rep., EU:C:2012:744, punctul 82, și Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, Rep., EU:C:2013:518, punctul 98), aplicabil tuturor persoanelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2008, Sopropé, C-349/07, Rep., EU:C:2008:746, punctul 36).

39 Acest drept fundamental la respectarea dreptului la apărare în cursul unei proceduri care precedă adoptarea unui act cauzator de prejudiciu este, pe de altă parte, consacrat expres de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care, conform articolului 6 alineatul (1) TUE, are aceeași valoare juridică precum tratatele. Astfel, în special, articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale precizează că dreptul oricărei persoane de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor Uniunii include în principal dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere.

40 În plus, în contextul procedurilor de anchetă antidumping, s-a statuat că respectarea dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat în procedurile menționate are o importanță fundamentală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, Rep., EU:C:2012:78, punctul 77 și jurisprudența citată).

41 Respectarea acestor drepturi presupune că întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și împrejurărilor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (Hotărârea din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, C-49/88, Rec., EU:C:1991:276, punctul 17, și Hotărârea din 11 iulie 2013, Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul, T-459/07, EU:T:2013:369, punctul 110).

42 În speță, reclamantele nu demonstrează însă că nu li s-a oferit posibilitatea să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și împrejurărilor invocate și asupra elementelor de probă reținute de instituțiile Uniunii în susținerea concluziei lor care vizează menținerea taxelor antidumping. Acestea nu furnizează de altfel niciun element pe care nu l-ar fi putut invoca și nu ar fi avut ocazia să îl prezinte în fața instituțiilor Uniunii.

43 Reclamantele reproșează instituțiilor Uniunii că nu au ținut seama de observațiile lor. Totuși, această pretinsă neluare în considerare a observațiilor lor nu constituie o încălcare a dreptului lor la apărare sau a dreptului de a fi ascultate. Astfel, deși respectarea drepturilor menționate impune instituțiilor Uniunii să permită reclamantelor să își prezinte în mod util punctul de vedere, aceasta nu poate impune respectivelor instituții să adere la punctul de vedere amintit. Caracterul util al prezentării punctului de vedere al reclamantelor impune numai ca acest punct de vedere să poată fi prezentat în timp util pentru ca instituțiile Uniunii să poată lua cunoștință de acesta și să poată aprecia, cu toată atenția necesară, pertinența sa în raport cu conținutul actului în curs de adoptare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, C-141/08 P, Rep., EU:C:2009:598, punctele 97, 98 și 102, și Hotărârea Sopropé, punctul 38 de mai sus, EU:C:2008:746, punctele 49 și 50).

44 Prin urmare, reclamantele invocă în mod greșit încălcarea dreptului lor la apărare sau a dreptului de a fi ascultate.

45 În măsura în care reclamantele invocă încălcarea dreptului lor la un proces echitabil, trebuie amintit că, deși Comisia sau Consiliul nu pot fi calificate drept „instanță” în sensul articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie

1950 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 octombrie 1980, van Landewyck și alții/Comisia, 209/78-215/78 și 218/78, EU:C:1980:248, punctul 81, și Hotărârea din 7 iunie 1983, Musique Diffusion française și alții/Comisia, 100/80-103/80, Rec., EU:C:1983:158, punctul 7), Comisia și Consiliul sunt totuși obligate să respecte, în cursul procedurii administrative, drepturile fundamentale ale Uniunii, printre care figurează dreptul la o bună administrare, consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale. Mai precis, acest din urmă articol din carta menționată, iar nu articolul 47 din aceasta, este cel care guvernează procedura administrativă desfășurată în fața Comisiei și a Consiliului în materie de protecție împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 iulie 2013, Ziegler/Comisia, C-439/11 P, Rep., EU:C:2013:513, punctul 154 și jurisprudența citată).

46 Critica reclamantelor trebuie înțeleasă, așadar, în sensul că se invocă încălcarea dreptului la o bună administrare ca urmare a neluării în considerare în mod adecvat a observațiilor formulate de acestea în scrisoarea din 25 iulie 2011. Dreptul menționat presupune o obligație de diligență care impune instituției competente să examineze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele pertinente din speță (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rec., EU:C:1991:438, punctul 14, Hotărârea din 6 noiembrie 2008, Țările de Jos/Comisia, C-405/07 P, Rep., EU:C:2008:613, punctul 56, și Hotărârea din 16 septembrie 2013, ATC și alții/Comisia, T-333/10, Rep., EU:T:2013:451, punctul 84).

47 În speță, Consiliul a precizat următoarele în considerentul (60) al regulamentului atacat:

„În observațiile sale cu privire la comunicare, un producător-exportator chinez a susținut că anumiți indicatori, cum ar fi producția, volumul de vânzări, rentabilitatea, utilizarea capacității, ocuparea forței de muncă, nu demonstrează, de fapt, nicio evoluție negativă pentru industria Uniunii. Totuși, societatea a urmărit doar evoluțiile între anul 2009 și PAR, în condițiile în care, pentru evaluarea prejudiciului, este nevoie să se evalueze evoluția industriei Uniunii pe întreaga perioadă luată în considerare, respectiv între 2007 și PAR. După cum s-a explicat anterior [a se vedea considerentele (43)-(49)], toți indicatorii de prejudiciu menționați de exportatorul chinez au evoluat într-o direcție negativă pe parcursul perioadei luate în considerare.”

48 La lectura scrisorii reclamantelor din 25 iulie 2011, este adevărat că acestea susțineau numai în raport cu perioada cuprinsă între anul 2009 și PAR că producția, rentabilitatea, utilizarea capacității și ocuparea forței de muncă pentru industria Uniunii nu indicau nicio evoluție negativă, ci, dimpotrivă, indicau o evoluție pozitivă.

49 Or, cea de a doua teză din considerentul (60) al regulamentului atacat [„Totuși, societatea a urmărit doar evoluțiile între anul 2009 și PAR, în condițiile în care, pentru evaluarea prejudiciului, este nevoie să se evalueze evoluția industriei Uniunii pe întreaga perioadă luată în considerare, respectiv între 2007 și PAR”] trebuie citită și înțeleasă în lumina primei teze a acestui considerent. Astfel, chiar dacă este adevărat că, în scrisoarea din 25 iulie 2011, reclamantele au invocat și perioada luată în considerare, aprecierea potrivit căreia anumiți factori nu au cunoscut o evoluție negativă nu s-a referit decât la evoluția intervenită între anul 2009 și PAR.

50 Prin urmare, reclamantele invocă în mod greșit, în esență, o încălcare a obligației de diligență din partea instituțiilor, având în vedere aprecierea cuprinsă în considerentul (60) al regulamentului atacat.

51 În sfârșit, în măsura în care reclamantele invocă, în esență, încălcarea de către instituții a obligației de diligență și încălcarea articolului 11 alineatul (2) al treilea paragraf din regulamentul de bază, întrucât nu au fost luate în considerare celelalte elemente ale observațiilor lor conținute în scrisoarea din 25 iulie 2011, trebuie amintit că, în temeiul acestei dispoziții, concluziile instituțiilor Uniunii țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător prezentate pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu ar fi de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului.

52 Pentru motivele expuse mai sus, instituțiile nu au omis să țină seama în regulamentul atacat de lipsa unei evoluții negative, invocată de reclamante în scrisoarea din 25 iulie 2011, a producției, a rentabilității, a utilizării capacității și a ocupării forței de muncă pentru industria Uniunii. În plus, reiese din considerentul (59) al regulamentului atacat că instituțiile au luat în considerare evoluția rentabilității, a producției, a volumului vânzărilor, a ratei de utilizare a capacității, a nivelului ocupării forței de muncă și a productivității în Uniune între anul 2007 și PAR. Astfel, instituțiile au ținut seama de elementele menționate în perioada luată în considerare. În măsura în care reclamantele apreciază că instituțiile au realizat o apreciere eronată a elementelor menționate având în vedere observațiile lor din scrisoarea din 25 iulie 2011, trebuie să se constate că această critică vizează temeinicia aprecierii cuprinse în regulamentul atacat, care face obiectul celui de al treilea motiv, și, în consecință, nu intră sub incidența controlului legalității externe a regulamentului menționat. În consecință, critica reclamantelor potrivit căreia instituțiile ar fi încălcat obligația de diligență și articolul 11 alineatul (2) al treilea paragraf din regulamentul de bază pentru motivul că nu ar fi luat în considerare în mod corespunzător elementele din observațiile lor cuprinse în scrisoarea din 25 iulie 2011 trebuie respinsă.

53 Pentru ansamblul motivelor prezentate mai sus, se impune respingerea primului motiv formulat de reclamante, întemeiat pe încălcarea drepturilor lor procedurale.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe erori de fapt

Introducere *[omissis]*

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv *[omissis]*

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv *[omissis]*

Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv *[omissis]*

Concluzie *[omissis]*

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere

Introducere *[omissis]*

Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv

–– Cu privire la erorile vădite de apreciere și la încălcările articolului 11 alineatul (2) și ale articolului 3 alineatele (2), (6) și (7) din regulamentul de bază *[omissis]*

–– Cu privire la viciile de motivare *[omissis]*

–– Concluzie *[omissis]*

Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv

–– Introducere *[omissis]*

–– Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentele (58) și (59) ale regulamentului atacat *[omissis]*

–– Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentul (61) al regulamentului atacat *[omissis]*

–– Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentul (62) al regulamentului atacat *[omissis]*

–– Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentul (64) al regulamentului atacat *[omissis]*

–– Concluzie *[omissis]*

Cu privire la cheltuielile de judecată *[omissis]*

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea.**

2) **Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd și Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.**

3) **Consiliul suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată.**

4) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Prek Labucka Kreuschitz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 12 decembrie 2014.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei 2

Procedura și concluziile părților 2

În drept 2

1. 1. Cu privire la admisibilitate 2

2. 2. Cu privire la fond 2

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantelor 2

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe erori de fapt 6

Introducere 6

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv 6

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv 6

Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv 6

Concluzie 6

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere 6

Introducere 6

Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv 6

– – Cu privire la erorile vădite de apreciere și la încălcările articolului 11 alineatul (2) și ale articolului 3 alineatele (2), (6) și (7) din regulamentul de bază 6

– – Cu privire la viciile de motivare 6

– – Concluzie 6

Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv 6

– – Introducere 6

– – Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentele (58) și (59) ale regulamentului atacat 6

– – Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentul (61) al regulamentului atacat 6

– – Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentul (62) al regulamentului atacat 6

– – Cu privire la aprecierile cuprinse în considerentul (64) al regulamentului atacat 6

– – Concluzie 6

Cu privire la cheltuielile de judecată 6